

3. V prípade, že by bol aj za uvedených podmienok rozhodujúci čas podania prihlášky:

Má sa ochranná známka vyhlásiť za neplatnú už vtedy, keď nie je jasné alebo sa už nedá objasniť, či na základe svojho používania nadobudla rozlišovaciu spôsobilosť v čase podania prihlášky? Alebo si vyhlásenie neplatnosti vyžaduje, aby predkladateľ návrhu na vyhlásenie neplatnosti preukázal, že v čase podania prihlášky nezískala ochranná známka na základe svojho používania nijakú rozlišovaciu spôsobilosť?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk (Ú. v. EÚ L 299, s. 25).

Odvolanie podané 25. apríla 2013: Kalliopi Nikolaou proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 20. februára 2013 vo veci T-241/09, Nikolaou/Dvor audítorov Európskej únie

(Vec C-220/13 P)

(2013/C 189/19)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Kalliopi Nikolaou (v zastúpení: V. Christianos, dikigoros)

Ďalší účastník: Dvor audítorov Európskej únie

Návrhy odvolateľky

— zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 20. februára 2013 vo veci T-241/09 a vrátiť vec Všeobecnému súdu na rozhodnutie;

— zaviazat odporcu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

— Odvolateľka tvrdí, že rozsudok Všeobecného súdu z 20. februára 2013 obsahuje právne posúdenie, ktoré zjavne porušuje právo Únie a navrhuje jeho zrušenie.

— Napadnutý rozsudok treba podľa odvolateľky zrušiť z dôvodu porušenia základných práv a zásad práva Únie,

nesprávneho výkladu a uplatnenia práva Európskej únie, ako aj z dôvodu nepríslušnosti. Predovšetkým ide o tieto odvolacie dôvody:

— po prvé porušenie prezumpcie nevinoty,

— po druhé porušenie zásady lojálnej spolupráce s Tribunal d'arrondissement v Luxemburgu podľa článku 4 ods. 3 ZEÚ,

— po tretie nepríslušnosť,

— po štvrté nesprávny výklad a uplatnenie práva Únie, pokiaľ ide o podmienky mimozmluvnej zodpovednosti a pokiaľ ide o rozhodnutie Dvora audítorov 99/50.

Žaloba podaná 25. apríla 2013 — Holandské kráľovstvo/Európska komisia

(Vec C-223/13)

(2013/C 189/20)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobca: Holandské kráľovstvo (v zastúpení: M. K. Bulterman a J. Langer, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobcu

— v prvom rade zrušiť nariadenie Komisie (EÚ) č. 93/2013 z 1. februára 2013, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie nariadenia Rady (ES) č. 2494/95 o harmonizovaných indexoch spotrebiteľských cien, pokiaľ ide o stanovenie indexov cien bývania vo vlastnom obydľí (Ú. v. EÚ L 33, s. 14), v rozsahu, v akom sa nedá článok 4 ods. 1 nariadenia č. 93/2013 oddeliť od jeho ostatných ustanovení,

— subsidiárne zrušiť článok 4 ods. 1 nariadenia č. 93/2013,

— zaviazat Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý žalobný dôvod:

Je založený na porušení článku 5 ods. 3 nariadenia č. 2494/95 (¹) resp. judikatúry Súdneho dvora, keďže podľa článku 4 ods. 1 nariadenia č. 93/2013 sa určuje Eurostat ako subjekt, ktorý vydáva právne záväznú príručku a nie Komisia ako inštitúcia EÚ.

Druhý žalobný dôvod:

Je založený na porušení článku 338 ods. 1 ZFEÚ, keďže podľa článku 4 ods. 1 nariadenia č. 93/2013 sa na zhrnutie štatistických informácií použije metodická príručka a nie jeden z právnych nástrojov uvedených v článku 288 ZFEÚ.

Tretí žalobný dôvod:

Je založený na porušení článku 5 ods. 3 a článku 14 ods. 3 nariadenia č. 2494/95 v spojení s článkom 5a rozhodnutia 1999/468 (2), keďže v článku 4 ods. 1 nariadenia č. 93/2013 je upravené iné konanie než konanie s následným preskúmaním predpísané podľa nariadenia č. 2494/95.

Štvrtý žalobný dôvod:

Je založený na porušení článku 290 a 291 ZFEÚ v spojení s nariadením č. 182/2011 (3), keďže pri zostavení a vypracovaní metodickej príručky nebolo stanovené konanie podľa článku 290 ZFEÚ alebo jedno z konaní stanovených v nariadení č. 182/2011.

(1) Ú. v. ES L 257, s. 1; Mím. vyd. 10/001, s. 39.

(2) Rozhodnutie Rady z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu (Ú. v. ES L 184, s. 23; Mím. vyd. 01/003, s. 124).

(3) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, s. 13).

**Žaloba podaná 29. apríla 2013 — Európska komisia/
Estónska republika**

(Vec C-240/13)

(2013/C 189/21)

Jazyk konania: estónčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: O. Beynet, M. Heller a L. Naaber-Kivisoo, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Estónska republika

Návrhy žalobkyne

Komisia navrhuje

— určiť, že Estónska republika si nespĺnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 54 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES (1) z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES, tým, že v stanovenej lehote neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na prebratie článku 2 bodu 21, článku 9 ods. 5, 7 a 12, článku 10 ods. 5, článku 11 ods. 1 vety 1, článku 11 ods. 5 písm. a) a b), článku 16 ods. 2 a 3, článku 26

ods. 2 písm. c) vety 2, 4 a 5, článku 36, článku 37 ods. 1 písm. e), f), i), k) a p), článku 37 ods. 8, článku 37 ods. 10 vety 2, článku 38 ods. 3, článku 40 ods. 3, ako aj prílohy 1 bodu 1 písm. a) piatej zarážky a prílohy 1 bodu 1 písm. d), f), i) a j) smernice, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu,

— uložiť Estónskej republike z dôvodu nesplnenia povinnosti informovať o opatreniach na prebratie smernice na základe článku 260 ods. 3 ZFEÚ penále vo výške 5 068,80 eura denne odo dňa vydania rozsudku Súdneho dvora Európskej únie,

— zaviazať Estónsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice uplynula 3. marca 2011.

(1) Ú. v. EÚ L 211, s. 55.

**Žaloba podaná 29. apríla 2013 — Európska komisia/
Estónska republika**

(Vec C-241/13)

(2013/C 189/22)

Jazyk konania: estónčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: O. Beynet, M. Heller a L. Naaber-Kivisoo, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Estónska republika

Návrhy žalobkyne

Komisia navrhuje

— určiť, že Estónska republika si nespĺnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 54 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/73/ES (1) z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom, ktorou sa zrušuje smernica 2003/55/ES, tým, že v stanovenej lehote neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na prebratie článku 2 bodov 10, 20, 22, článku 3 ods. 3 a 4, článku 7 ods. 3, článku 9 ods. 5, 7, 12, článku 10 ods. 5, článku 11 ods. 5 písm. a) a b), článku 12, článku 13, článku 15, článku 16, článku 26 ods. 2 písm. b), článku 26 ods. 2 písm. c) vety 2, 4 a 5, článku 26 ods. 2 písm. d) vety 3 a 4, článku 26 ods. 3, článku 27 ods. 2, článku 33, článku 36 ods. 4 druhého a štvrtého